

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXV. Gregorii Papae I. Ad Theodorvm Medicvm. Largitatem
eleemosynarum eius plurimum laudat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

noris vestri iniuria taceam, si vñus episcopus vocatur vniuersalis, vniuersa ecclesia corruit: si vñus vniuersus, cadit. Sed absit hæc stultitia, absit hæc leuitas ab auribus meis. In omnipotente autem Domino confido, quia quod promisit citius impleturus est. *Omnis qui se exaltat humiliabitur.* Luc. 14. 10. Hæc occupatus in multis ad epistolarum vestrarum dicta in breuitate respondi: nam quæ modo loqui per scripta non debo, in animo signata manent. Peto ut me beatitudo vestræ in suis sanctis orationibus semper ad memoriam reducat, quatenus a malis me temporalibus & æternis vestræ intercessiones eripiant. Pro serenissimo autem domino imperatore studiose & feruenter orate, quia valde est eius vita mundo necessaria. Cessò autem amplius dicere, quia & vos non dubito scire.

EPISTOLA XXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEODORVM MEDICVM.

Largitatem eleemosynarum eius plurimum laudat.

Gregorius Theodoro medico Constantinopolitano.

DILECTISSIMVS filius meus Sabinianus diaconus ad me reuersus, nulla mihi gloriæ vestræ scripta detulit: sed ea quæ transmissa sunt, captiuis & pauperibus deportauit, vnde & intellexi causam. Ideo enim homini loqui per epistolas noluistis, quia omnipotenti Deo verbum in bona operatione feceratis. Habet enim hæc eadem vestræ operatio vocem propriam, quæ ad aures Dei secreta clamat, sicut scriptum est: *Absconde eleemosynam in finu pauperis,* Ecclesi. 29. hæc proteorabit. Et quidem mihi, fateor, triste est aliena expendere, & super eas quas de substantia ecclesiastica habeo, adhuc etiam de rebus ^{* al. san-} ^{etiam} suauissimi filii domini Theodorori rationes ponere. Vestræ tamen benignitati congadeo, quia solicite attenditis, atque custoditis hoc quod veritas dicit: *Date eleemosynam, & ecce omnia munda sunt vobis.* Luc. 11. Ethoc quod scriptum est: *Sicut aqua extinguxit ignem, sic eleemosyna extinguxit peccatum.* Paulus quoque apostolus ait: *Vestra abundantia illorum inopiam suppleat, ut & illorum abundantia vestræ sit inopiae supplementum.* Tobias filium admonet, dicens: *Si multum tibi fuerit, abundantanter tribue: si autem* Tob. 4.

Aaaa iij

parum, etiam de exiguo libenter impartire. Vos itaque hæc omnia præcepta seruatis, sed pro nobis vt oretis petimus, ne laborum vestrorum fructus indiscrete, & non sicut neceſſe est dispensemus, ne vnde vos peccata minuitis, nos inde cumulemus. Omnipotens autem Deus sua vos protecțione custodiat, sique vobis in terreno palatio humanam gratiam tribuat, vt post longa vos tempora ad cælestis palatii gaudia æterna perducat. Benedic̄tionem vero sancti Petri apostolorum principis, quem multum diligitis, clauem a sacratissimo eius corpore vobis transmisimus, in qua ferrum de catenis eius clausum est; vt quod illius collum ligauit ad martyrium, vestrum ab omnibus peccatis soluat.

EPISTOLA XXVI.

G R E G O R I I P A P Æ I.

AD ANDREAM SCHOLASTICVM.

De contemnendo hoc sæculo, vt cælestibus studiis
vacare possit.

Gregorius Andreæ scholastico.

MAGNITUDINIS vestræ scripta suscipiens, cognita sa-
lute vestra gauifussum, & de benignitate püſſimæ
domnæ, quæ erga vos suam gratiam ostendere dignata est,
valde lætatus. Et quod domna ^{*al. Constantia} Constantina clarissima
puella priusquam nuptias faceret ab huius mundi illece-
bris est erepta, vehementer exulto. Illud autem quod vos
in militiam sponsi eius intrasse dixistis, & quod serenissimo
domno imperatori commendari voluistis, vt vobis aliqua
iniungat, vbi vos utiles esse existimat, mentem meam non
modico mœrore tetigit, quia ego bonitatem morum ve-
strorum ad aliud tendere semper existimau. Multos au-
tem noui, qui in seruitio reipublicæ positi vehementer af-
fliguntur, quia eis non licet vacare, & peccata sua plange-
re, & vos quare, nescio, occupari desideratis. Cur enim,
magnifice fili, non consideras, quia mundus in fine est? Om-
nia vrgentur quotidie: ad reddendas rationes æterno &
tremendo iudici ducimur. Quid ergo aliud nisi de aduen-
tu illius cogitare debemus? Vita enim nostra nauiganti est
similis. Is namque qui nauigat stat, sedet, iacet, vadit: quia